

καὶ τὸ μάκρος. Καὶ ἡ τέχνη, τοῦ ἦτον νὰ κάμη πύργον εἰς τὴν γῆν
 νὰ ἔχη τροχοὺς ἀποκάτω καὶ νὰ εἶναι ὑψηλότερος ἀπὸ τὸ τειχόκασ-
 τρον καὶ νὰ ἔχη ἐπάνω ὀδόντια ὡσάν τὸ τειχόκαστρον καὶ νὰ ἔχη
 τρία πατώματα καὶ ὀλόγυρα νὰ ἔχη πολεμίστραις σιδηροδεμέναις
 5 καὶ νὰ βάλῃ ἀνθρώπους μὲ δοξάρια, μὲ κοντάρια καὶ μὲ σφενδόνας
 μέσα εἰς τὸν ξυλόπυργον ἐκεῖνον, καὶ εἰς μὲν τὸν ἀπάνω πᾶτον τοῦ
 πύργου νὰ βάλῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ ταῖς σφενδόναις καὶ μὲ τὰ κον-
 τάρια, εἰς δὲ τοὺς κάτω δύο πᾶτους ἐκεῖνους ὅπου εἶχαν τὰ δοξά-
 ρια. Καὶ ἦταν ὅλοι εἰς μίαν ἀγωνίαν καὶ βίαν εἰς τὸ νὰ τελειωθῇ
 10 τὸ ἔργον ἐκεῖνο.

Ἄλλὰ πάλιν φαίνεται ὁ τυχρινόνατος βοηθὸς εἰς τοὺς βαρβά-
 ρους, καὶ δίδει ἓνα ἥ βράπισμα κατὰ πρόσωπον τὸν προμηθευτὴν τῆς
 τέχνης ἐκείνης, καὶ ἐβγήκεν ἀπὸ τὸν νοῦν τοῦ πάραυτα ὁ βαρβάρος
 ἐκεῖνος καὶ ἔφευγεν ἀπὸ τοὺς συντρόφους τοῦ ὡσάν ἀπὸ πολεμίου.
 15 Καὶ οἱ μὲν βαρβάροι ἔκραζαν αὐτὸν νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον, ἐκεῖνος
 δὲ ἔφευγεν ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἐσυντύχαινεν ἄλλα ἐξ ἄλλων, ἔρριξε δὲ
 καὶ τὰ ροῦχά του καὶ ἔφευγεν εἰς τὰ ὄρη ὡς ἄγριον θηρίον. καὶ
 ἐκρύπτετον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἔτσι ἀπόμεινε ἡ πολυτε-
 χνία ἐκείνη τῶν βαρβάρων ἀπρακτος καὶ ἀνενέργητος. καί, φεύ-
 20 γοντας ἐντροπιασμένοι νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν τόπον τοὺς, διὰ ἐνεργείας
 καὶ βοήθειας τοῦ ἀγίου, κατεσφάγησαν ἅπαντες ἀπὸ τὰ στρατεύ-
 ματα τῶν Ῥωμαίων. Καὶ ἐκεῖνος ὁ τεχνίτης ὅπου ἔχασε τὸν νοῦν
 του, ἐσυμπαθήθη ὑπὸ τοῦ ἀγίου, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν του, καὶ
 προσδραμῶν εἰς τὸ κάστρον, ἐδιηγείτο ἔμπροσθεν εἰς ὅλους τὸ βρά-
 25 πισμα ὅπου ἔλαβεν ὑπὸ τοῦ ἀγίου, λέγοντας, ὅτι πῶς τοῦ ἐφάνη ἕνας
 νεανίας εἰς τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὸ πρόσωπον ἓνα βράπι-
 30 σμα καὶ ἥ ἔχασε τὸν νοῦν του, καὶ πάλιν τὸν ἐφάνη εἰς τὰ ὄρη,
 καὶ εὐθὺς ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν του, καὶ εἶπέ του, ὅτι νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ
 εἶναι εἰς τὸ κάστρον. Τότε ἐπήραν τον τινὲς καὶ ὑπήγαγόν τον εἰς
 30 μίαν ἐκκλησίαν, καὶ μόνον ὅτι εἶδε τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγίου, εὐθὺς

1. πύργον 4. πολεμίστραις σιδηροδεμέναις 5. μεδοξάρια μεκον-
 τάρια μεσφενδόνας 7. μετά 9. μίαν 12. διδῆ 13. εὐγῆκεν 16. ἐσυν-
 τύχαινε ἔρριξε 17. ταροῦχα ἄγριον 20. ἐνεργείας 21. κατεσφάγησαν
 24. ἐδιηγείτο ἔμπροσθεν 27. εἶπε 28. ἐπήραν 28. ὑπήγαγαν

ἐρώναξε καὶ εἶπεν· Ἐποῦτος εἶναι ὁ νεκνίας ὅπου μὲ ἐρράπισεν. Ἐδαπέσθη λοιπὸν καὶ ἐγένεν ἀντὶς ἄγριος λύκος ἡμερον πρόδατον τῆς μάνδρας τοῦ ἁγίου.

Ἄνθρωπός τις ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην ἐπήγεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ χρεῖαν του, καὶ ἐκεῖ ἐπέσεν εἰς ἀσθένειαν μεγάλην, τόσον ὅπου ἀπὸ τὴν πολλὴν ἀσθένειαν ἐκατέδη αἷμα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἐτυφλώθη. Καὶ μὲ ὀλίγον καιρὸν ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν ὕψιανεν, ἀμμή ἀπέμεινεν τυφλὸς ὁ ἄθλιος· ἐπεριπάτει δὲ μέσα εἰς τὴν πόλιν σκοντάθοντας ἀπὸ τόπον εἰς τόπον καὶ γυρεύοντας ἰατροῖαν ἀμμή δὲν γύρε. Ἐτέλος ἐνθυμήθη τὸν μεγαλομάρτυρα Δημήτριον, καὶ ἐξίγει τὴν ἰατροῖαν, καὶ δὲν ἔπαυε νὰ παρακαλῆ τὸν ἅγιον νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ἔλεγεν· Ἄμποτες νὰ ἴμουν εἰς τὴν πατρίδα μου τὴν Θεσσαλονίκην, νὰ παρακαλέσω τὸν ἅγιον, ἡθέλα ἰατρευθῆ. Ἀλλὰ φθάνει καὶ ἐκεῖ ὁ ζητούμενος ἰατρός, καὶ ὁ καλὸς ποιμὴν καὶ προστάτης ἐπιμελεῖται τῆς μάνδρας του τὸ πρόδατον, καὶ διὰ νύκτος φαίνεται εἰς τὸν ὕπνον του καὶ λέγει τον· «Διὰ τί εἶσαι, ἄνθρωπε, ὀλιγόπιστος, καὶ νομίζεις, ὅτι μόνον εἰς τὴν πατρίδα μου φθάνω εἰς ἔποιον μὲ ἐπικαλεσθῆ; Οὐχί, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ καὶ πανταχοῦ φθάνω καλούμενος. Σήκω καὶ σύρε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν τόπον ὅπου ὀνομάζεται Οἰκονομεῖον, καὶ ἐκεῖ θέλεις μὲ εὔρει, καὶ θέλω σὲ φανῆ, καὶ πάραυτα νὰ ἰδῆς τὸ φῶς». Ἐξύπνησεν οὖν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ παρευθὺς σηκώνεται καὶ τρέχει, καὶ ἐρωτῶντας εὕρισκει τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας Θεοτόκου καὶ ἰσεβαίνοντας μέσα ἐρωτᾷ ποῦ εἶναι ζωγραφισμένος ὁ ἅγιος Δημήτριος· καὶ λέγουν του Ἐδῶ εἶναι ἡ εἰκόνα του, καὶ ἦτον μὲ ψήφον πολλὰ εὐμορφη καὶ τεχνικῆ. Πίπτει λοιπὸν ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνας ὁ τυφλὸς μὲ πολλὰ δάκρυα καταδρεχόμενος καὶ ἔλεγε· Δὲν θέλω παύσει, ἕγχε τοῦ θεοῦ, νὰ κυλίωμαι ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας σου εἰκόνας, ἕως οὔ νὰ ἰατρεύσης τοὺς ὀφθαλμούς μου, νὰ ἰδῶ τὴν θεῖαν σου μορφήν καὶ εὐπρέπειαν. Νύκτα

1. ἐρώναξησεν 2. ἡμερον 4. Ἄνθρωπος τις 5. Κωνσταντινούπολιν
8. (καὶ κατωτέρω) ἀμμή ἀπόμηνεν 9. σκοντάθοντας 12. εἶμουν 18. ἡθέλα
ἰατρευθῆ 19. σήκω 21. πανῆ 23. εὕρισκει 24. καίσε βένωντας 25. ἐδῶ
26. ψήφον πίπτει 29. ἰατρεύσης

ἦταν ὁ καιρός, καὶ φαίνεται ὁ μάρτυς καὶ ἰατρός εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον τὸν τυφλόν, καὶ πιάνει μὲ τὰ δάκτυλά του τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ καὶ τοὺς ἀνοίγει ἤσυχα, καὶ ἐφαίνετον ὡς ἂν ὅτι ἐκαθάριζεν ἀπὸ μέσα τὸ αἷμα· ἔπειτα ἔσφιξε τὰ ἴματα δυνατὰ καὶ ἐπόμεσαν τὸν τυφλόν, καὶ ἐξύπνησε. Καὶ λέγει τὸν ὁ ἅγιος Οὐδὲ τώρα δὲν μὲ βλέπεις; δὲν βλέπεις τὸν ἰατρόν; δὲν βλέπεις τὸν θεραπευτήν; Τότε καὶ ἐκεῖνος ἐπήδησε πάραυτα, καὶ ἐσήκωσε τὰ ἴματα τοῦ Χριστοῦ· βλέπω τὴν προσκυνητὴν καὶ θαυμαστὴν καὶ γλυκεῖαν εἰκόνα σου καὶ πολλὰ εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου καὶ τὰ διαβήματά μου κατεύθυνας, καὶ ἐλευθέρωσας τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ τὰ ποδάρια μου ἀπὸ τὰ σκοντάμματα καὶ τὰ κτυπήματα». || Καὶ οὕτως ἰατρεύθη ὑπὸ τοῦ ἁγίου ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος

- 15 Ἀκούσατε, μετὰ προσοχῆς, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, καὶ ἄλλο θαῦμα τοῦ ἁγίου. Ἄλλος ἓνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολιν ἐτυφλώθη καὶ ἔβηκεν εἰς τὸν νοῦν του, ὅτι νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου νὰ ἰατρευθῆ. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐτοιμάσθη νὰ κινήσῃ, οἱ δὲ συγγενεῖς του τὸν ἐμπόδιζαν
- 20 λέγοντές του «Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγῃς ἄνθρωπε, ὅπου δὲν δύνασαι νὰ περιπατήσῃς τόσην στράταν πεζός, μάλιστα ὅπου εἶσαι καὶ τυφλός, μόνον κάθου εἰς τὸ σπίτι σου καὶ παρακάλεῖ τὸν θεὸν καὶ τὸν ἅγιον καὶ θέλουν κάμει ἔλεος εἰς ἐσένα, διατὶ ἡ στράτα εἶνε μακρυνὴ καὶ κακοπαθῆς, καὶ θέλεις βλασφημῆσαι». Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν «Ἐὰν καὶ
- 25 δύο χρόνους περιπατήσω, μόνον θέλω περιπατεῖ μετὰ πρόθυμίας, ἕως οὗ νὰ εὔρω τὸν ζητούμενον ἰατρόν, τὸν μεγαλομάρτυρα Δημήτριον». Αὐτὸν ἐκίνησε τὴν στράταν καὶ ἐπεριπάτησε δύο ἡμέρας, σκοντάδοντας καὶ χάνοντας τὴν στράταν, καὶ μὲ πολλὸν κόπον ὅσον ἠδύνατο ὑπήγαγεν. Τοῦτον τὸν ταλαίπωρον βλέποντας ἀπὸ μακρὰ

2. μετὰ δακτυλία 3. φαίνετον 4. ἴματα 5. οὐδετῶρα 7. ἐπήδισε 8. ἴματι 10. γλυκεῖαν 11. εὐρυχώρῳ διαβητά 12. ὀφθαλμούς ποδάρια 13. σκοντάματα 14. ἰατεύθη 15. ἄλλον 16. ἀνδριανούπολιν 17. θεσσαλονίκην 19. αὐτὸς ἐτοιμάσθη 21. περιπατήσεις 22. σπήτη 23. κάμη διὰ τί 24. κακοπαθεῖς 29. ὑπήγαγεν

τοὺς κόπους καὶ προθυμίαν τοῦ ὁ συμπαθῆς τοῦ Χριστοῦ μεγαλο-
 μάρτυς Δημήτριος ἔρχεται καβαλλάρις, καὶ συναπαντᾷ τὸν τυφλὸν
 ἐκεῖνον ἄνθρωπον, καὶ λέγει του, ὡσάν νὰ μὴν ἤξευρε «Ποῦ ὑπά-
 γεις ἐτίμι μοναχός, ὦ ἄνθρωπε, τυφλὸς καὶ ταλαίπωρος;» Καὶ ἐκεῖ- 5
 νος εἶπεν «Ἵπάγω εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου Δημητρίου νὰ ἀνα-
 βλέψω». Λέγει τον ὁ ἅγιος «Δὲν δύνασαι νὰ ὑπάγῃς διατὶ ἡ στράτα
 εἶνε μακρυνή καὶ δύσκολη». Καὶ ἐκεῖνος εἶπε πάλιν, καθὼς εἶπε
 καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς του, «Ἐὰν καὶ δύο χρόνους παιδευθῶ περι-
 πατῶντας, δὲν θέλω σταθῆ, ἕως οὗ νὰ ὑπάγω ἐκεῖ». Λέγει του ὁ 10
 ἅγιος «Καὶ ἐπειδὴ ἔχεις τόσην προθυμίαν νὰ ὑπάγῃς, ἔλα καβαλ-
 λίκευσε ἐδῶ εἰς τὰ δπισθεν τοῦ ἀλόγου μου νὰ σὲ ὑπάγω καμπόσον
 τόπον νὰ ἀναπαυθῆς». Ἐκαβαλλίκευσε λοιπόν, καὶ τὸν ὑπῆγε ἐκεῖ-
 νην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὁ 15
 δὲ τυφλός, μὴ γνωρίσας τὸ θαῦμα καὶ τὸν τόπον ποῦ εὑρίσκετον,
 ἐστέκετον συλλογισμένος. Ἐστρώμονάν τον δὲ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὸν 15
 ἔσπρωχναν ὅσοι ἐσέβαιναν καὶ ἐβγαιναν || ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, διότι 20
 ἦτον ὑστερινὴ ἡμέρα ὁποῦ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου.
 Καὶ τὸν ἐφαίνετον, ὅτι τὸν ἐγέλασεν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ, ἀντὶς
 νὰ τὸν ὑπάγῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὸν ἔφερεν πάλιν καὶ τὸν ἔρ- 20
 ριψεν εἰς τὸ παζάρι τῆς Ἀδριανουπόλεως, καὶ οὕτως ἄρχισε νὰ κη-
 τηγορῆ ἐκεῖνον ὁποῦ τὸν ἀνέβασεν εἰς τὸ ἀλόγον του λέγοντας «Τί
 εἶχε μετ' ἐμένα ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ δὲν ἄφησε νὰ σκοντάξω
 τὴν στράταν μου, ἀμμή μὲ ἐγέλασε, καὶ ἀντὶς νὰ μὲ ὑπάγῃ ἐμπρο-
 σθότερον μὲ ἔφερεν ὀπίσω, ἀντὶς νὰ μὲ ὠφελήσῃ, ὀλιγαίνοντας τὴν
 στράταν μου, αὐτὸς μὲ τὴν αὐγάτισεν. Ἀλλοίμονον εἰς ἐμένα τὸν 25
 τυφλὸν καὶ ταλαίπωρον, τί νὰ γένη εἰς ἐμένα, καὶ κὰν ἄς εἶναι τὸ
 τί ἔπαθα, ἀμμή τί εἶναι τόσοι ἄνθρωποι μαζωμένοι καὶ δὲν μὲ ἀφί-
 νουν νὰ σταθῶ ἢ νὰ καθίσω εἰς ἕνα τόπον νὰ ἀναπαυθῶ καὶ τόσον
 ἦλθαν πολλοὶ ἄνθρωποι καὶ δὲν τοὺς χωρεῖ τὸ παζάρι τῆς Ἀδρια-

2. καβαλάρης συναπαντᾷ 8. πεδευθῶ 9. σταθῆ 10. καβαλίκευ-
 σαι ἐδῶ 12. ἐκαβαλλίκευσε 12. ὑπῆγε 14. τυφλός 14. εὑρίσκετον
 15. συλλογισμένος δε 16. ἔσπρωχναν 16. εὔγεναν 17. ἡσπερινή
 17. πανηγυρίζομεν 20. (καὶ κατωτέρω) ἀδριανουπόλεως 20. ἀρχῆσε
 24. ὀποιῶσω ὠφελήσῃ ὀλιγένοντας 25. αὐγάτισεν ἀλλοίμονον 26. κὰν
 ἄς 27. μαζωμένοι ἀφήνουν 28. πολλοὶ

νουπόλεως, ἀμμή, μὲ στενοχωροῦν ἔτιζι. Καὶ μερικοὶ ὅπου τὸν
 ἄκουαν εἶπ' ἄν του « ὦ ἄνθρωπε, ἔχασες τὸν νοῦν σου, ἢ τί εἶναι
 11^α αὐτὸ ὅπου ἔπαθες; τί εἶναι αὐτὰ τὰ || λόγια ὅπου συντεχνάινεις;
 Ἔστ' εἶσαι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
 5 ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, καὶ φαντάζεσαι ὅτι εἶσαι μέσα
 εἰς τὸ παζάρι τῆς Ἀδριανουπόλεως, καὶ κατηγορεῖς καὶ ἐκεῖνον
 ὅπου σὲ ἔδωκεν εἰς τὸ ἄλογόν του; » Καὶ ὡς ἤκουσε ταῦτα τὰ λό-
 για, ἐξεπλάγη, θαυμαζόμενος καὶ ἀπέμεινεν ἄφωνος εἰς πολλὰς ὥρας.
 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν ἑαυτὸν του καὶ βαίνοντας εἰς τὸν νοῦν του τὸ
 1^η γενόμενον, ὠμολόγησε παρρησίᾳ τὸ θαῦμα ὅπου ἐγένεν εἰς αὐ-
 τόν, καὶ μετὰ θαυμάσιον ἄμα καὶ χαρᾶς ἄρχισε νὰ ζητᾷ τὴν θερα-
 πείαν τοῦ ἀπὸ τὸν ἅγιον. Ἦκουσε δὲ καὶ τὸ θαῦμα ὅπου ἔκχευεν ὁ
 ἅγιος εἰς τὸν πρῶτον τυφλόν, καὶ ἦτον βεβαιωμένος, ὅτι θέλει ἰα-
 τρευθῆ καὶ αὐτός, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπαρκακλοῦσε τὸν
 15 ἅγιον νὰ τὸν ἰατρεύσῃ. Φαίνεται λοιπὸν ὁ μεγαλομάρτυς Δημή-
 τριος, ὁ ἄμισθος ἰατρός, πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ λέγει
 τον. « ὦ ἄνθρωπε, μὴ πιάνης μόνον μὲ τὰ χέρια σου ἐτούτην τὴν
 ἐκκλησίαν μου καὶ καταλαμβάνης τὴν εὐπρέπειάν της, ἀλλὰ ἴδε
 113 αὐτὴν καὶ μὲ τὰ ὀμμάτιά σου. || Καὶ παρευθὺς ἀνοιξαν τὰ ὀμμάτιά
 21 του, καὶ εἶδε τὴν θέσιν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ θεοῦ ναοῦ, καὶ
 ἐδόξασε τὸν θεὸν καὶ τὸν μεγαλομάρτυρα Δημήτριον.

Ἀκούσατε καὶ ἄλλο θαῦμα τοῦ ἁγίου διὰ νὰ ὑμνήσητε τὸν θεὸν
 ὅπου ἐδόξασε τούτον τὸν ἅγιον. Πρὸς τὸ ἐκτελικὸν μέρος τοῦ κά-
 στρου εἶναι τόπος πολλὰ εὐμορφος, καὶ ἔχει λιθάδια κλά, ἀέρας
 21 εὐκράτους καὶ δένδρα κάρπιμα πολλά, ἐξόχως δὲ μίαν βρύσιν νεροῦ
 εὐμορφὴν μὲ νερὸ γλυκὸ καὶ ψυχρόν, καὶ ἀναδρῦει ἀπὸ μίαν πέτραν
 σχισμένην ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς. Καὶ διὰ νὰ εἶναι ὁ τόπος ἐκεῖνος
 πολλὰ χαριτωμένος, μὲ τὰ καλά ὅπου ἔχει, ἐπαρκακινήθη ἕνας ἀρ-
 χοντας Χριστιανὸς καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ μίαν ἐκκλησίαν εἰς τὸ ὄνομα

2. εἶπαν 3. συντεχνάινεις 4. ἄλογόν 5. ἐξεπλάγει 6. πολὰς 7. ὀμο-
 λόγησαι 8. ἀρχισε 9. βεβαιωμένος 10. ἰατρευθεῖ καὶ αὐτός 11. πιά-
 νεις χερσὶ 12. καταλαμβάνης μετὰ ὀμματιά 13. ὀμματιά ἴδε 14. ἐδό-
 ξασε 15. κούσατε μὴ γραφέντος τοῦ ἀρχικοῦ Ἄ 16. ὑμνήσατε 17. ἐδόξασε
 18. εὐμορφος 19. κάρπιμα 20. ἐξόχως 21. νερογλυκὸ 22. ἐξ ἀρχῆς
 23. ὄνομα

τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἔχαμε δὲ καὶ ὀσπίτια τριγύρου, καὶ ἑκατοί-
 κησαν πολλοὶ μοναχοί. Εἰς ἐκείνην δὲ τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ θαυμα-
 τουργίαν τοῦ ἁγίου ἀνέδρασε νερὸν ὠραιότατον. Λοιπὸν ἕναν και-
 ρὸν ἦλθεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἕνας ἄρχοντας, ἀπεσταλμένος ἀπὸ
 τὸν βασιλέα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ δὲ νὰ ἐξουσιάζῃ καὶ νὰ φ. 12^α
 ἐπιτηρῇ τὸ κάστρον, ὃ ὁποῖος ἦτον δίκαιος εἰς ταῖς κρίσεις του, 6
 ἐλεήμων, συμπαθὴς καὶ σωφρονέστατος. Ὅμως ἔπεσεν εἰς ἀσθένειαν
 μεγάλην, καὶ ἀπὸ ὀλίγον ἔγινε παράλυτος, τὸσον ὅπου ἐσάπησαν
 αἱ σάρκες τῶν καὶ ἐχύθησαν ὡσάν τὸ κερί, καὶ εἶχε πόνους μεγά-
 λους καὶ ἀνυπομονήτους, καὶ καθ' ἡμέραν ἐκαρτέρει νὰ ἀποθάνῃ. 11
 Καὶ μίαν νύκτα λοιπὸν φαίνεται εἰς αὐτὸν ὁ ἅγιος Δημήτριος, ὃ
 ἑμισθὸς ἰατρός, καὶ λέγει του «Σύρε εἰς τὴν ἐκκλησίαν μου ὅπου
 εἶμαι ἔξω ἀπὸ τὸ κάστρον καὶ ὀνομάζεται Πηγγὴ, καὶ ἔπαρε νερόν,
 νίψε τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας καὶ ὄλον σου τὸ κορμί, καὶ θέλεις
 τύχει πάραυτα τῆς ἰάσεως. Ἐγὼ ὅπου σου συντυχαίνω εἶμαι ὁ Δη- 15
 μήτριος ὅπου φυλάγω τὸ κάστρον αὐτό». Ἐξύπνησε λοιπὸν ὁ πα-
 ρακελυμένος ἐκεῖνος ἄρχων, καὶ ἐδιηγήθη εἰς ὄλους τὸ ἔραμα ὅπου
 εἶδεν. Ἐτήκωσάν τον γοῦν εἰς κρεβάτι καὶ τὸν ἐπήγαν εἰς τὴν
 βρύσιν ἐκείνην· ἄλλη βρύσις ἐτούτῃ τοῦ Σιλωάμ κατὰ τὴν θείαν
 Γραφήν. Καὶ ὡς ὑπήγεν ὁ ἄρχων ἐκεῖ, ἐπήρεν ἀπ' ἐκεῖνο τὸ νερόν, 20
 καὶ ἐπλύ ἡ θῆ, ἔλος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, καὶ πάραυτα ἔγινεν φ. 12^β
 ἔλος ὑγιής, καὶ ἐσηκώθη καὶ ὑπήγεν εἰς τὸ κάστρον, κηρύττοντας
 καὶ μεγαλύνοντας τὸ θαῦμα τῆς ἰάσεως ὅπου ἔγινεν εἰς αὐτόν. Καὶ
 ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν μὲ τὸ νὰ ἰατρεύθη ὁ ἄρχων ἐκεῖνος εἰς ἔλα-
 τὰ μέλη, καὶ ἄρμους τὴν ὀνόμασεν ὁ λαὸς Ἀρμουμένην βρύσιν. 25

Ἄς εἰποῦμεν καὶ τὸ θαῦμα ὅπου ἔγινεν εἰς τὰ μέρη τῆς Καπ-
 παδοκίας εἰς ἕνα χωρίον ὀνομαζόμενον Δρακοντίανα. Εἰς αὐτὸ τὸ
 χωρίον ἦτον ἕνας γεωργός, καὶ ἐκαθάριζε τὸ χωράφι του νὰ κάμῃ
 ἀλώνιον. Καὶ ἐκεῖ ἦρθεν εἰς ἕνα τόπον πέτραις πολλαῖς, καὶ ἐβγά-

1. ὀσπίτια 3. ὠραιότατον 5. ἐξουσιάζῃ 7. συμπαθεῖς 9. σάρ-
 κεις 10. ἀνυπομονήτους ἐκαρτέρη 12. σῦρε 14. νίψε 15. τύχοι
 16. αὐτό 17. ἄρχων 18. ἐσώκωσάν κρεβάτι 22. ὑγιεῖς ἐσηκώθη
 κηρύττοντας 23. μεγαλύνοντας 25. μέλει ἄρμους ὀνόμασεν ἄρμου-
 μένην 26. κηπαδοκίας 29. ἀλώνιον ἐβγάζοντας

ζοντάς ταις εὗρηκε θεμέλια παλαιὰ ἀπὸ πολλοὺς χρόνους σκεπα-
 ζμένα εἰς τὴν γῆν. Σκάπτων δὲ καὶ χαλῶντας ἐκεῖνα τὰ θεμέλια,
 ἐφάνη ἓνας νέος ὠραιότατος καβαλλάρις ὡς στρατιώτης, καὶ λέγει
 5 του· «ὦ ἄνθρωπε, διατί χαλᾷς τὸ σπήτι μου νὰ τὸ κάμης ἀλώνιον·
 ἤξευρε, ὅτι, ἂν τὸ κάμης αὐτό, πολὺ κακὸν θέλεις πάθει. Ἐγὼ
 10 ἐποῦ σοῦ μιλῶ εἶμαι ὁ Δημήτριος ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, ὁποῦ με
 τιμοῦν ἐδῶ». Διό || τι ἐκεῖ εἰς τὴν Καπαδοκίαν πολλὰ ἐτιμοῦσαν
 τὸν ἅγιον Δημήτριον. Ἀκούσας δὲ ὁ γεωργὸς ἐξεπλάγη, καὶ ἐγένεν
 15 ὡσὰν χαῖμένος ὁ νοῦς του. Βλέποντές τον δὲ οἱ συγγενεῖς του ἀπὸ
 τὸν φόβον του πηγαινάμενον εἰς τὸ σπήτι ἔτι συγχυσμένον καὶ
 ἐρωτῶντας αὐτὸν ἔμαθον τὴν ὑπόθεσιν, καὶ εὐθὺς πηγαίνουν ἐκεῖ
 καὶ καθαρίζουν τὸν τόπον. Ἡῦραν παλαιὰ θεμέλια ἀσβεστωμένα καὶ
 20 ἐκατάλαβαν πῶς ἦτόν ποτε ἐκεῖ ἐκκλησία τοῦ μεγαλομάρτυρος Δη-
 μητρίου. Καὶ τότε ὅσον ἐδύνονταν ἕκαμαν μίαν ἐκκλησίαν εὐμορφὴν
 καὶ θαυμαστήν, καὶ μέσα ἔβαλαν ἓναν μέγαν σταυρὸν, ὥστε κατὰ
 25 κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον ὁ τροπαιφόρος σταυρὸς, ὁ μάρτυς δὲ κατὰ
 νοούμενον, ἵνα ἔχωσιν ὅσοι προσκυνοῦν ἐκεῖ διπλὴν τὴν βοήθειαν
 τῆς δυνάμεως καὶ ἀπὸ τὸν τίμιον σταυρὸν καὶ ἀπὸ τὸν μεγαλομάρ-
 τυρα Δημήτριον. Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἅγιος μὲ τὴν δύναμιν τοῦ σταυροῦ
 30 ἐνίκησε τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, καὶ ὁ σταυρὸς μὲ τὸ μαρτύριον
 τοῦ ἁγίου περισσότερον ἀνυψώθη, ἐστόρησαν εἰς μίαν εἰκόνα τὸν
 σταυρὸν καὶ τὸν ἅγιον, λέγοντες «Ἐπειδὴ μὲ τὸ μαρτύριον ὁ
 35 ἅγιος συνεσταυρώθη τῷ Χριστῷ καὶ διάταῦτο εἶναι μαζῆ ἱστορισμέ-
 νος εἰς μίαν εἰκόνα». Καὶ ἀπ' αὐτὸ ὠνόμασαν τὴν ἐκκλησίαν ἐκεῖ-
 νην τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Σταυρικοῦ. Καὶ πολλὰ θύματα ἐγί-
 νονταν καθ' ἑκάστην εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην ὑπὸ τῆς χάριτος
 τοῦ ἁγίου.

Βούλεται δὲ ὁ λόγος νὰ διηγηθῆ καὶ ἄλλο θαῦμα τοῦ ἁγίου, τὸ
 ὅποιον εἶναι καὶ χαριέστατον καὶ θαυμάσιον. Ὁ βασιλεὺς Μανουήλ
 30 ὁ Κομνηνός, ὁ ὅποιος ἐδρασίλευσεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰρη-

1. εὗρηκε 3. ἐφάνει ὠραιότατος καβαλλάρης 4. σπήτι ἀλώνιον
 5. πάθει 6. μιλῶ 7. καπαδοκίαν 8. ἐξεπλάγει 10. πηγαινάμενον
 11. πηγένουν 17. ἔχωσι διπλὴν 20. εἰδώλων 21. ἐστόρησαν 22. λέ-
 γοντες 23. συνεσταυρώθη μαζεῖ ἱστορισμένος 24. ὠνόμασαν 25. ἁγίου ἁγίου

νικῶς χρόνους τριάντα ὀκτώ, διότι εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἐταπεινώσεν
 ἔλους τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐσύναξεν βίον πολὺν. Ἦτον δὲ κατὰ
 πολλὰ λόγιος καὶ φρόνιμος καὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς βασιλείας
 δοκιμώτατος, ἀγάπα περίσσια τὸν στολισμὸν τῆς πόλεως καὶ τὴν
 ἰδικήν του εὐπρέπειαν ὡσάν τὸν σοφὸν Σολομῶντα. Ἐτοῦτος ὁ βα- 5
 σιλεὺς, ὡς εἶπα, ἀγαπῶντας νὰ στολιζέται πολλὰ εὐμορφα, ἐπρό-
 σταξε νὰ τοῦ κάμουν ἓνα ἐπανωφόριον πολυποίκιον νὰ τὸ φορῇ
 μόνον ταῖς μεγάλαις ἑορταῖς καὶ ἔπου ἔρ || χονται λιτζήδες ρ. 11x
 ἀπὸ τοὺς ἀυθέντας τοῦ κόσμου νὰ τὸν προσκυνοῦν· τὸ δὲ ἐπανωφό-
 ριον ἐκεῖνο ἦτον τὸ ὕψισμά του ἀπὸ τέχνην πολυποίκιον, ἀξιο- 10
 θαύμαστον καὶ ἀνεκδιήγητον, καὶ ἀπὸ τὴν πολυτεχνίαν του πᾶσα
 ἕνας ἐχαίρετον νὰ τὸ βλέπῃ. Ἐπρόσταξεν ὁ βασιλεὺς νὰ βάλουν καὶ
 μαργαριτάρια ἀκριδὰ καὶ ὄλον νὰ τὸ πλουμίσουν μὲ πέτραις πολύ-
 τιμαῖς, αἱ περισσότεραις νὰ εἶναι ἀπὸ τὸν λίθον τὸν ἄνθρακκ, καὶ
 ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. Καὶ ὅταν ἐτελειώθη μετὰ πάτης ἐπιμελείας 15
 ἐφαίνονταν ὡσάν κάρβουνα ἀναμμένα καὶ καθολικὰ ὡσάν τὸν οὐρα-
 νὸν ἐφαίνετον, διότι αἱ πέτραις ἔφεγγαν ὡσάν τὰ ἄστρα εἰς τὸν
 οὐρανόν. Καὶ τὸ ἔβαλεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ βασιλικὸν θησαυροφυλά-
 κιον διὰ νὰ τὸ φορέσῃ ἀρχὴ τὴν λαμπράν. Καὶ τὸ μέγξ Σάδδατον
 τὸ βράδου τὸ εὐγαλαν οἱ θησαυροφύλακες εἰς τὸν ἔξωθεν θάλαμον 20
 τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως διὰ νὰ τὸ ἔχουν ἔτοιμον εἰς τὴν ὥραν
 τῆς Ἀναστάσεως νὰ τὸ φορέσῃ ὁ βασιλεὺς· ἀλλὰ θαυμαστά σου τὰ
 τεράστια, θαυματουργέ Δημήτριε, τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπῆρεν ὁ ἅγιος
 τὸ ἐπανωφόριον ἐκεῖνο || ἀπὸ τὸ βασιλικὸν παλάτι καὶ τὸ ἐπῆγεν ρ. 14x
 εἰς τὸν τάφον του καὶ τὸ ἔπλωσεν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν του ὡς τὰ πο- 25
 δάρια. Τὸ δὲ ταχὺ ἐγινε σύγχυσις καὶ ταραχὴ μεγάλη εἰς τὰ βα-
 σίλεια διὰ τὸ φόρεμα ἐκεῖνο καὶ οἱ θησαυροφύλακες ἔγιναν ὡς νε-
 κροὶ ἀπὸ τὸν φόβον τους. Μανθάνοντας δὲ ὁ βασιλεὺς τὸ γινόμενον
 καὶ ἐξετάζοντας τοὺς ἀνθρώπους ἔμαθε πῶς εὗρήκαν ταῖς κλειδο-
 νίαις καὶ ταῖς βούλλαις γεραῖς καὶ ὄλα τὰ φορέματα ἐκεῖ· μόνον 30

1. τριάντα ὀκτώ 3. κυβέρνησιν 15. ἐτελειώθη 16. ἀναμμένα 19. ἀρχή
 2). εὐγαλαν θησαυροφύλακαις 21. εχουν ἔτοιμον 23. ἐπῆρεν 24. ἐπανω-
 φόριον παλάτι 26. σύγχυσις 28. μανθάνοντας 29. ἐξετάζοντας εὗρί-
 καν 30. βούλλαις

ἐκεῖνο ἔλειψε. Καὶ οὕτως ἠσύχασεν ὁ βασιλεύς. Ὁ δὲ ὑπηρέτης ὅπου ἦτον εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου ἐπῆγε καὶ ἄνοιξε τὸ κουδούκλιον, καὶ βλέπει ἐπάνω εἰς τὸν τάφον καὶ ἄστραπτε τὸ φέρεμα ἐκεῖνο, καὶ ὅλος ἐτρόμαξε καὶ ἔστεκεν θαυμαζόμενος πολλὴν ὥραν.

Ἦ Τρέχει λοιπὸν παρευθὺς καὶ λέγει τὸ πρᾶγμα εἰς ὄλους, καὶ ἔρχονται ἔλοι οἱ προεστοὶ τοῦ κάστρου, καὶ βλέποντες τὸ ἀξιοθαύμαστον ἐκεῖνο φέρεμα ἐξεπλάγησαν. Ὅθεν ἐκατάλαβαν, ὅτι εἶναι πρᾶγμα βασιλικὸν τὸ φαινόμενον, καὶ παρευθὺς γράφουσι ἐπιστολὴν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ στέλνουν μὲ ταχυδρόμους, φανερόνοντας τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τοῦ φορέματος. || Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεύς, ἐξέτασε καταλεπτῶς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν ὅπου εὐρέθη τὸ φέρεμα ἀπλωμένον εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου καὶ ἔμαθεν, ὅτι τὴν ὥραν ὅπου τὸ ἔφεραν ἀπὸ τὸ μέγα θησαυροφυλάκιον εἰς τὸν ἔξωθεν κοιτῶνα, ἐκείνην τὴν ὥραν εὐρέθη εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου. Ὅθεν θαυμαζόμενος ὁ βασιλεύς ἐκήρυττε εἰς ὅλην τὴν πόλιν τὸ παράδοξον θαῦμα ὅπου ἔγινεν ἀπὸ τὸν ἁγίον. Ὅλιγων δὲ ἡμερῶν παραδρομὴν λέγει ὁ βασιλεύς τῶν αὐτοῦ μεγιστάνων, ὅτι ὄνειδίζει ὁ ἅγιος Δημήτριος τὴν ἀμέλειαν καὶ ἀγνωμοσύνην μας, ὅτι αὐτὸς μὲν πολλαῖς φοραῖς μᾶς ἐδόξθησεν εἰς πολλοὺς πολέμους τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐκχτατζάκισέ τους, ἡμεῖς δὲ ἕως τώρα οὐδὲ κἄν μὲ παραμικρὰ ἀφιερῶματα τὸν εὐχαριστήσαμεν. Διὰ τοῦτο ἀναγκάσθη καὶ μᾶς ἐπῆρε τὸ ἐπανωφόριον ἀμανάτι, ἕως οὐ νὰ ἀποδώσωμεν τὸ χρέος. Ἀλλὰ πολλή σου ἡ δόξα, μεγαλόδοξε θαυματουργέ, μυροβλύτα Δημήτριε· μεγάλα σου τὰ θαυμάσια, ὅτι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μᾶς γλυτώνεις καὶ μᾶς βοηθᾷς, καὶ μᾶς ὄνειδίζεις τοὺς ἀχαρίστους. Ταῦτα εἶπεν ὁ βασιλεύς, καὶ εὐθὺς γράφει χρυσόβουλλον καὶ ἀφιερώνει τὴν Μελιδόνιον χώραν μὲ πολλὰ χωράφια καὶ ἀμπέλια τῆς αὐτῆς χώρας εἰς τὴν Θεσσαλονίκην εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Δημητρίου, καὶ ἐπαρκαλῆει τὸν ἅγιον νὰ τὸν συμπαθήσῃ διὰ τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ.

¶

1. ο 4. πολὺν 7. προεστοὶ 8. βλέποντες 9. φανερόνοντας
11. κατάλεπτῶς εὐρέθη 12. ἀπλωμένον 13. κοιτῶνα 15. ἐκήρυτται
19. ἐχθρῶν 20. τώρα 21. ἀναγκάσθη ἐπῆρε 24. γλυτώνης 26. γράφη χρυσόβουλο.

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ὡς παλαιὰ ἄς ἀφήσωμεν, καὶ ἄς εἰποῦμεν ἄλλα νεώτερα, τὰ ὅποια εἶνε καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ζωντανοὶ ὅπου τὰ εἶδαν.

Παιδεύει πολλαῖς φοραῖς ὁ πανάγαθος θεὸς τὸν λαὸν του, καὶ μὲ πλάγιον βλέπει βλέμμα τοὺς ἀμαρτάνοντας καὶ παραβαίνοντας τῶν ἀγίων αὐτοῦ ἐντολᾶς καὶ τοὺς ταπεινώνει, παραδίδοντάς τους εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ κατὰ τὸν Προφήτην ψευδῆς μὲν ἵππος εἰς σωτηρίαν τοῦ θεοῦ ἀγανακτιζομένου, πόλεις δὲ καὶ κάστρα καὶ πλῆθος λαοῦ ἀνωφέλευτα. Διὰ τὴν χαθῆ ἢ κακία γίνεται ἀπὸ θεοῦ μεγάλη παιδευσις εἰς τὰ μέρη τῶν Ῥωμαίων μὲ τὸ νὰ πταίσουν εἰς τὸν θεὸν καὶ νὰ καταφρονήσουν τὰ αὐτοῦ δικαιώματα. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπήραν οἱ Λατῖνοι τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὁ βασιλεὺς ἔφυγεν ἀπὸ τόπον εἰς ἄλλον, μὴ ἔχοντας ποῦ νὰ σταθῇ. Οἱ θησαυροὶ τῆς Πόλεως ἠρπάγησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς· τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων διεσκορπίσθησαν, καὶ ἦτον ὅλα τὰ πράγματα τοῦ βασιλέως εἰς ἀφανισμόν, καὶ ὅλα τὰ κάστρα τῶν Ῥωμαίων εἰς πολλὸν κίνδυνον εὗρισκοντο. Τότε καὶ αἱ μικραὶ αὐθενταί, ἤγουν τὰ ἐκεῖθεν τοῦ Ντούναβι ποταμοῦ ἔθνη, ὄρμησαν κατὰ τῶν Ῥωμαίων καὶ ἐκούρσευσον χώρας καὶ τόπους. Τότε καὶ ὁ αὐθέντης τῶν Βουλγάρων Ἰωάννης, ὁ καὶ Ἰωαννίτζης ἑνομαζόμενος, ἐστράτευσε καὶ αὐτὸς κατὰ τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἐρημάζοντας καὶ χαλῶντας τὰς χώρας καὶ κάστρα ὅλα τῆς Μακεδονίας, ἔφθασε καὶ εἰς τὴν μεγάλαν πόλιν Θεσσαλονίκην μὲ ὄρμην ἀκράτητον καὶ φουσατον ἀμέτρητον ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, τὸ ὅπολον εἶχε συναγμένον ἀπὸ διάφορα ἔθνη ὅπου εὗρισκονται πέρα ἀπὸ τὸν Δούναβιν, καὶ ἦσαν ὅλοι σιδερωμένοι καὶ ἄρματωμένοι μὲ κάθε λογῆς ὄργανον πολεμικόν. Ἰπῆγαινε δὲ ἐμπρὸς ἀπ' αὐτὸν ὁ ἀρχιστράτηγός του, ὀνόματι Μαναστράς. Ἐλθὼν δὲ αὐτὸς ὁ Μαναστράς, ἐκόνευσε εἰς τὸν ποταμὸν ἢ Γαλλικὸν νὰ ἀναπαύσῃ τὸ στράτευμά του, διότι εἶναι ὁ τόπος ἐκεῖνος εὐμορφος καὶ ἔχει λιβάδια εἰς τὰ ἄλογα. Ὁ δὲ

1. ἄς ἄς 2. νεότερα 3. μεπλάγιον 4. παραβαίνοντας 5. παραδίδοντάς 6. εἰ 7. εἰ 8. ἀγανακτιζομένου 9. ἔφυγεν 10. ἔχοντας 11. ἠρπάγησαν 12. πόλιν 13. εὗρισκονταν 14. ὀνομαζόμενος 15. ἐρημάζοντας 16. ὄρμην 17. φουσατον ἀμέτρητον 18. εὗρισκονται 19. σιδερωμένοι 20. ἰπῆγε 21. γαλικὸν

Ἰωαννίτζης ἐκόνευσεν εἰς τοῦ Λαγκαδᾶ, ὁ ὅποῖος τόπος εἶναι σιμᾶ
 εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεπαύθησαν, ἐσηκώθησαν καὶ
 περιεκύκλωσαν τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἐγέμισαν οἱ κάμποι καὶ τὰ
 βουνά, ὅπου δὲν ἐφαίνετο εὐκαιρος τόπος καθόλου. Καὶ κάτω μὲν
 ἢ γῆ ἐσειετο ἀπὸ ταῖς ὀπλαῖς τῶν ἀλόγων, ὁ ἀέρας δὲ ἀπὸ χλημη-
 τρισμοῦς αὐτῶν ἔβραζε, καὶ μεγάλαις βρονταῖς καὶ ταραχαῖς ἀκού-
 ονταν μέσα εἰς τὸ κάστρον. Καὶ ὁ Ἰωαννίτζης ἐκόνευσεν ἐπάνωθεν
 τοῦ κάστρου εἰς τόπον ὅπου ἐφαίνετο ὄλη ἢ πόλις. Ἐκάθετο καὶ
 ἔβλεπε τὰ μεγάλα ὀσπίτια καὶ τὰς ἱεράς ἐκκλησίας, καὶ ἐρώτα καὶ
 ἔμάνθανέ τα ἔλα. Ὅταν δὲ εἶδε καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Δη-
 μητρίου τόσην εὐμορφὴν μεγάλην, καὶ ἐρώτησε καὶ ἔμαθε πῶς
 αὕτη εἶναι, ἐκατέβη ἀπὸ τὸ ἄλογόν του, καὶ ἐπροσκύνησε καὶ εἶ-
 πεν » Ἁγίε Δημήτριε, βοήθησέ με νὰ κουρσεύσω τὸ κάστρον καὶ
 17α νὰ σὲ κάμω καλὸν μονατήριον». Αὐτὸς δὲ εἶχε βουλήν πο || νηρῶν
 διὰ τὸ κάστρον, τὴν ὁ θεὸς διεσκέδασεν. Ἐβούλετο ὁ αἰμοδόρος, ἀφ'
 οὗ πάρη τὸ κάστρον, ἔσοι ἄνθρωποι γλυτώσουν καὶ δὲν φονευθοῦν
 εἰς τὸν πόλεμον, νὰ τοὺς στείλῃ σκλάβους εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τὰ
 δὲ τειχόκαστρα, τοὺς πύργους καὶ τὰ ὀσπίτια ἔλα νὰ τὰ χαλάσῃ
 ἀπὸ θεμελίων. Ἀλλὰ ὁ ἅγιος τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυς Δημήτριος
 ὁ πολιοῦχος καὶ φιλόπατρις, ὁ μέγας στρατάρχης τῆς πατρίδος
 20 του [μετὰ] τῆς θεϊκῆς του δυνάμεως, ἔδραμεν εἰς βοήθειαν, καὶ τὴν
 ἠλευθέρωσε. Διότι, ὡσὰν ἐτοίμασεν ὁ Ἰωαννίτζης τὰ στρατεύματά
 του καλὰ ἀρματωμένα, τὰ ἔστειλε καὶ ἐπίασαν ὀλόγυρα τὸ κά-
 στρον, καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον τοὺς ἐπρόσταξεν νὰ εἶναι ἔτοιμοι, τὴν
 25 ὄραν ὅπου ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, παρευθὺς νὰ βάλουν ταῖς σκάλαις νὰ
 ἀνέβουν εἰς τὰ τείχη. Καὶ ταῦτα λέγων ἐπῆγε νὰ κοιμηθῇ διότι
 ἦλθεν ἡ νύκτα τοῦ θανάτου του. Καὶ ὄλην τὴν νύκτα ἐφαντάζετο
 τάχα πῶς ἔβλεπε ὅτι ἀνέβαινον τὰ στρατεύματά του εἰς τὰ τείχη
 29 καὶ ἔμπαιναν [καὶ ἐκούρσευαν τὸ κάστρον καὶ ἐφόνευον τοὺς ἀν-
 17β θρώπους, καὶ αὐτὸς μετὰ μεγάλης ὑπερηφανείας ἐσέβαι || νε μέσα.

1. λαγκαδᾶ σιμᾶ 2. ἐσηκώθησαν 4. εὐκαιρος 5. χλημητρισμοῦς
 6. ἔβραζε 9. ὀσπίτια ἱεράς ἐρώτα 10. ἔμάνθανέ 12. ἐκατεύη
 18. ὀσπίτια 20. πολιοῦχος 22. ἐτοίμασεν Ἰωαννίτζης στρατευματά
 24: ἔτοιμοι 26. λέγον 28. ἀνέβαινον 29. ἔμπαιναν 31. ἐσέβενε

Ταῦτα ἐφηντάζετο ὁ ταλαίπωρος ἕως τὸ μεσονύκτιον· καὶ τότε ἐξύ-
 πνησε. Εἶχε δὲ λαμπάδες πολλαῖς ἀναμμέναις, ὅπου ἐφλεγεν ὡσάν
 ἡμέρα, καὶ πολλοὶ νέοι ἀρματωμένοι τὸν ἐφύλαξαν τριγύρου. Τότε
 δὲ τότε παράωρα τῆς νυκτὸς ἐστίλωσεν ὁ θεὸς τὴν ρομφαίαν τῆς
 ἐκδικήσεως κατ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἀκόνισεν εἰς τὸν ζήλον τοῦ μάρ-
 τυρος, καὶ ὁ κατ' ἀλήθειαν ἄγρυπνος φύλαξ καὶ προνοητὴς μέγας
 τοῦ μεγάλου βασιλέως στρατιώτης καὶ θαυματουργὸς Δημήτριος
 ἐφάνη καθαλάρις εἰς ἄσπρον ἄλογον ἐμπρὸς εἰς τὸν βασιλέα τῶν
 Βουλγάρων Ἰωαννίτζην εἰς σχῆμα τοῦ ἀρχιστρατήγου τοῦ Μανα-
 στρά καὶ ἐκτύπησέ τον εἰς τὴν καρδίαν τὸν ταλαίπωρον πληγὴν
 θανατηφόρον. Καὶ παρευθὺς ἐφώνησε καὶ ἐκατηγόρει τὸν ἀρχιστρά-
 τηγόν του Μαναστράν, ὡς τάχα ἐκεῖνος τὸν ἐκτύπησε, διότι ἔτρε-
 ποῦ ἐφάνη πῶς ἐκεῖνος τὸν Μαναστράν ἔβλεπε καθαλάριν εἰς τὸ
 εὐγενικὸν ἄσπρον ἄλογον ὅπου ἐκαβαλλίκευε, καὶ τὸν ἐκτύπησε, καὶ
 ἔτσι ἐφώνησε φοβερίζοντας, ὅτι, ἂν ἢ ζήση ἕως νῆ ἐξημερώση, νῆ
 φονεύση αὐτὸς τὸν Μαναστράν, τὸσον ὅπου ἀπὸ ταῖς πολλαῖς φω-
 ναῖς ἐξύπνησεν ὁ Μαναστράς, καὶ ἔδραμεν νῆ ἰδῆ τὸ γινόμενον.
 Καὶ ἀκούοντας νῆ τοῦ λέγει, ὅτι ἐσὺ ἦλθες τῶρα καθαλάρις καὶ
 μὲ ἐσκότωσης μὲ τὸ κοντάρι σου, τοῦ λέγει ὁ Μαναστράς «Μὴν ὀρ-
 γίζεσαι κατ' ἐμοῦ, ὦ βασιλεῦ. Φάντασμα ἦτον καὶ ὄχι ἀλήθεια». 20
 Καὶ ἐκεῖνος, ἔστρωντας νῆ δεχθῆ εἰς βάθος πολὺ τὴν πληγὴν, ἐστρε-
 φεν, ἐφώνησεν, καὶ μετὰ κλαυθμοῦ μεγάλου ἐστίκωσε τὰ ροῦχα του
 νῆ δείξῃ τὴν πληγὴν. Καὶ εὐθὺς ἔσπασεν ὁ τόπος ὅπου τὸν ἐπόνει
 καὶ ἔδραμεν αἷμα πολὺ καὶ παράξενον, ὥστε λέγειν ἡμᾶς, ὅπως ἂν
 βάρῃ ὁ πούς σου, ἅγιε Δημήτριε, ἐν αἵματι τῶν ἐχθρῶν σου. 21
 Βλέποντας δὲ ταῦτα ὁ Μαναστράς καὶ φοβούμενος μὴν πάθῃ καὶ
 ἐκεῖνος τὰ ὅμοια, τὸν βάνει εὐθὺς εἰς ἀλογάμαξον, καὶ ἐφυγε
 τὸ ὀγλυγορώτερον, καὶ μετ' αὐτὸν ἐφυγε καὶ τὸ ἀναρίθμητον
 ἐκεῖνο στράτευμα, ὡσάν ἢ ἐδιώκετο ὑπὸ ἄλλου μεγαλύτερου φουσ-

2. ἀναμμέναις 4. ἐστίλωσεν 5. ζήλον 6. ο 8. καθαλάρις
 9. ἀρχιστρατηγόν 10. μαναστρά 12. μαναστρά 13. καθαλάριν 14. ἐκα-
 βαλλίκευε 15. φοβερίζοντας 16. ξημερώση 17. φωναῖς
 18. ἀκούοντας 19. τῶρα καθαλάρις 19. ὀργίζεσε 20. φάντασμα 22. ροῦχα
 23. ποῦς 28. ὀγλυγορώτερον μετ' 29. φουσαίου

189 τας || ὅλην τὴν ἡμέραν, τὸ βράδυ ἀπέδωκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ἰωαν-
 νίτζης τὴν μιανὰν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας τῶν δαιμόνων, καὶ ἔπει-
 τὸ ποτήριον τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου, ὅπου τοῦ ἐκέρασεν ὁ ἅγιος
 5 κατὰσκευασμένον ἀπὸ πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος. Καὶ
 ἐπεστράφη ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν κορυφὴν
 αὐτοῦ ἢ ἀδικία αὐτοῦ ἐκατέβη καὶ ἔπεσεν εἰς βύθρον ὃν εἰργάσατο.
 Καὶ μίαν κονταρία τοῦ ἁγίου ἔφθασεν εἰς τὰ πολλὰ ἐκείνου κακά,
 καὶ ἐξεχύθη δικαίως τὸ αἷμά του ἄντις διὰ τὰ πολλὰ αἵματα ὅπου
 10 ἀδίκως ἔχυσεν. Ἐντεῦθεν ἄπασα ἡ τῶν Θεσσαλονικέων πόλις ὑμνο-
 λογεῖ καὶ δοξάζει τὸν παντοδύναμον Χριστόν, καὶ μεγαλύνει καὶ
 τὸν ἅγιον, καὶ εὐχαριστῶντας ἐορτάζει τὴν λύτρωσιν μετὰ πολλῆς
 χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, διότι τὸ ἐσπέρας τυλίχθη τῇ πόλει τοῦ
 ἁγίου κλαυθμός, καὶ δειλία καὶ φόβος ἐπέπεσε, καὶ εἰς τὸ πρῶ-
 15 ἀγαλλίασις ἐξανέτειλεν.

Ἄλλὰ ποῖος θέλει δυνηθῆ νὰ μετρήσῃ τὰς σταγόνας τοῦ ὕετοῦ
 ἢ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης ἢ τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, νὰ δυνηθῆ
 19x νὰ γράψῃ καὶ τοῦ ἁγίου τὰ θαύματα; Διὰ τοῦτο ἀκόμη || ἕνα νὰ
 διηγηθῶμεν, εἶτα νὰ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

20) Εἰς τὸ κιβουρι ὅπου ἦτον θαμμένον τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Δη-
 μητρίου, ὡσὰν ἔδωκεν ὁ θεὸς τὴν χάριν του καὶ ἐμυρόδωκεν, ἔκα-
 μαν οἱ Χριστιανοὶ λεκάναις πολύτιμας, καὶ ἐμαζόνετον τὸ μύρον
 μέσα καὶ ἔπερναν ὁ κόσμος, καὶ μάλιστα οἱ ἀσθενεῖς, καὶ ἐθερα-
 πεύονταν. Ἐνας δὲ ἄνθρωπος σώφρων, ἐγκρατῆς καὶ ἐνάρετος ἐγίνε
 25 καλόγηρος, καὶ διὰ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν ἔβαλέ τον ἔλον
 τὸ κάστρον νὰ ὑπηρετῆ τὸν τάφον τοῦ ἁγίου. Ὁ ὁποῖος βλέποντας
 καθ' ἐκάστην πῶς ἔπερναν ὅποιος καὶ ἂν ὑπήγαγε καὶ ἀλείφονταν
 εἰς ἔλον τους τὸ κορμί, καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες ἄλειψαν τὰ βυζιά,
 τοὺς βραχίονας, τὰ βλέφαρα, τὰ στήθη, τὸν ἐφάνη ἄπρεπον, καὶ
 30 εἶπεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ὅτι οὔτε τὸν ἅγιον δὲν τὸν ἀρέσει αὐτῆ ἢ
 συνήθεια· καὶ ἐσκέπασεν ταῖς λεκάναις ἐκεῖναις, μὴ γνωρίζων, ὅτι

7. ἐκατεύη ἠργάσατο 9. αἷμα αἵματα 13. ἐσπέρας 16. δυνηθεῖ
 17. ἄμμον 20. θαμμένον 22. λεκάες Ἴδε κατωτέρω λεκάναις μύρον
 26. ἐπηρεεῖ βλέποντας 27. ὑπήγαγε 29. βραχίονας στήθη 30. ἀρέσει
 31. ἐκεῖναις

χαίρει ὁ ἅγιος νὰ ἐνώνωνται ἔλοι καὶ νὰ ἀγιάζωνται μετὰ τὴν χρί-
 σιν τοῦ ἁγίου μύρου, καὶ κανέναν δὲν ἀποστρέφεται, καὶ ἄμαρτω-
 λὸς καὶ ἀνάξιος εἶναι. Λοιπὸν φαί || νεται ὁ ἅγιος εἰς τὸν ὕπνον φ. 11
 τοῦ καλογήρου ἐκείνου, καὶ τὸν ἀνειδίξει δι' ἐκεῖνο ὅπου ἔκαμε
 καὶ λέγει τον. Διὰ τὴν ἐφθόνησας τοῦς Χριστιανούς, καὶ τὸ μύρον 3
 ὅπου μοῦ ἐδόθη χάρις ἀπὸ θεοῦ καὶ ἐδράνει ἀπὸ τὰ αἵματά μου,
 τὸ ἐκρυψας, καὶ ταῖς λεκάναις ὅπου ἐδέχονταν τὸ ἅγιον μύρον μου
 ἐσκέπασας : Καὶ ἐγὼ μὲν οὔτε μετριμένον, οὔτε ὡς σταλαματιαῖς
 γύνω αὐτό, ἐσὺ δὲ τὸ ἀκριβέως ; Ἀλλὰ διὰ νὰ μάθῃς νὰ μὴν
 ἀποκλείῃς καὶ κρατῇς τὸν ἀγιασμόν, ὅπου λαμβάνουν οἱ Χριστια- 10
 νοὶ ἀπὸ τὸ μύρον μου, διὰ τοῦτο ἐγὼ ἀνοίγω θύραν ἐδῶ νὰ ἐδράνη
 μύρον νὰ λαμβάνουν οἱ εὐσεβεῖς. Οὕτως εἶπε, καὶ μετὰ τὴν λεπτήν
 βέργαν, ὅπου ἐκράτει εἰς τὸ χέρι του, ἐσημάδεψε τρύπαν εἰς τὸ
 κιβόρι, καὶ ἀπ' ἐκεῖνο τὸ σημάδεμμα τῆς τρύπας ἔσυρε τὴν βέρ-
 γαν ὡσάν νὰ ἔκαμνε σημάδι νὰ ἔρχεται τὸ μύρον, τόσον ὅπου ὑπή- 15
 γεν εἰς τὴν μέσην τοῦ ναοῦ, καὶ παρευθὺς ἐχύθη μύρον πολὺ, ἕως
 ὅπου ἦλθε καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ. Ἐξυπνήσας δὲ ὁ μοναχὸς
 ἐκεῖνος καὶ ἐκ τοῦ θαύματος τρομάξας, εὐθὺς ἀνοι || ξε ταῖς λεκά- φ. 21
 ναις, καὶ ἐπαρακάλεε τὸν ἅγιον νὰ τὸν συγχωρήσῃ εἰς τὸ ἁμάρ-
 τημα, καὶ τότε μόλις ἐστάθη τὸ μύρον ἐκεῖνο, ὅπου ἔτρεχε ἀπὸ τὴν 20
 τρύπαν ἐκείνην, ὅπου ἔκαμεν ὁ ἅγιος, καὶ ἔτρεχεν πάλιν εἰς ταῖς
 λεκάναις ὡς καὶ πρότερον.

Τοιαῦτα θαύματα παράδοξα ἐποίησεν ὁ μεγαλομάρτυς Δημή-
 τριος καὶ ἄλλα περισσότερα κατὰ διαφόρους καιρούς. Οὕτως ἐλύ-
 τρωσε πολλαῖς φοραῖς τὴν πατρίδα του ἀπὸ ἀίσθητοῦς καὶ νοητοῦς 25
 ἐχθροῦς, καὶ φανερῶς καὶ ἀφανῶς. Καὶ ἄλλους μὲν φεδερίζοντας
 ἐδίωκεν, ἄλλους δὲ καὶ τελείως ἐθανάτωνε. Τὸ δὲ θαυμαστότερον
 καὶ τιμιώτερον καὶ ἁγιώτερον ἦτον τὸ ἅγιον μύρον, τὸ ὅποιον τὸ
 εἶχαν καὶ οἱ ἐντόπιοι καὶ οἱ ξένοι ἰατρὸν ἄμισθον εἰς πᾶσαν τους
 ἀσθένειαν. Ἄλλη προβατικὴ κολυμβήθρα ἦτον ὁ τάφος τοῦ ἁγίου 30
 καὶ ἐκείνης πολὺ θαυμαστότερος, διότι ἐκείνη ἕνα καὶ μόνον ἔθερά-

1. ἅγιος ἐνώνονται χρῆσιν 6. εὐγένει 7. λεκάνες 8. μετριμένον
 9. ἀκριβέβαισε 11. ἐδῶ εὐγένει (καὶ κατοπίσω) μύρον 14. σημάδεμα
 21-22. λεκάναις ὡς ὡς 29. πᾶσαν 30. προβατικὴ

πευεν τὸν χρόνον, ὁ δὲ τάφος τοῦ ἀγίου πλήθος ἄπειρον καθ' ἑκά-
 στην ἰάτρευε, τυφλοὺς ὀμμάτωνε, λεπροὺς ἐκαθάριζε, χωλοὺς ἀνώρ-
 φ. 213 θωνε, || τοὺς ἐν θαλάσῃ πλέοντας ἐκ τῶν κινδύνων ἐλύτρωνε εἰς
 δόξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ
 τὸ κράτος σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
 καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτή-
 τους αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

2. ζωοὺς 4. αἰώνων